

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/295/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813218478
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3813218478.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Ing. D. H., bytom E., G. XXXX/XX, právne zastúpený JUDr. Petrom Janíkom, advokátom so sídlom v Partizánskom, Hviezdoslavova 16, proti odporcovi I. C., bytom A., I. XXX, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 19. septembra 2013, č.k. 5C/125/2013-15, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil odporcovi zákaz predať, scudziť, zaťažiť, prenajať a inak využívať nehnuteľnosti zapísané na LV č. 2506 pre k.ú. Partizánske ako byt č. 1. Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 74 ods. 1, 2 O.s.p., § 76 ods. 1 písm. e/, f/ O.s.p.. V danej veci bolo zistené, že vo veci samej bol na súd podaný návrh voči odporcovi o zaplatenie sumy 11.000,- eur s príslušenstvom. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel súd k záveru, že návrhu nie je možné vyhovieť. V prípade navrhovateľa nebola preukázaná naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi alebo hrozba nebezpečenstva z marenia výkonu rozhodnutia. Z predložených zmlúv o pôžičke zo dňa 25.02. a 10.03.2013 vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporcovi sumu 11.000,- eur a túto sumu sa zaviazal odporca vrátiť v lehote dvoch mesiacov a to v prípade sumy 9.000,- eur do 02.04.2013 ako aj v prípade sumy 2.100,- eur. Rovnako bolo zistené z LV č. 2506 pre k.ú. Partizánske, že odporca je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti a to bytu č. 1 vrátane spoluvlastníckych podielov s tým, že tieto nehnuteľnosti nadobudol na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod č. V 762/13-842/13. Z tvrdení navrhovateľa vyplýva, že odporca si neplní povinnosti zo zmlúv o pôžičke a navrhovateľovi vzniká obava zo zmarenia prípadného výkonu rozhodnutia. Navrhovateľ však neuviedol žiadne také konanie odporcu, ktoré by nasvedčovalo tomu, že by prípadný výkon rozhodnutia pri uplatňovaní práv navrhovateľa bol ohrozený. Predpokladom pre nariadenie predbežného opatrenia je preukázanie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Súd zastáva názor, že zo strany navrhovateľa toto dostatočne preukázané nebolo. Z predložených dokladov nevyplýva, že by odporca mal v úmysle previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, alebo inak s ním nakladať. Skutočnosť, že odporca si zakúpil nehnuteľnosti nemožno považovať za konanie, ktorým by zmenšil svoj majetok a tým ohrozil uspokojenie nároku navrhovateľa. Takéto konanie naopak má za následok, že odporca svoj majetok rozšíril, resp. zveľadil. Navrhovateľ nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Z tvrdení vyplývajúcich z návrhu a predložených listín takéto skutočnosti nevyplývajú a preto súd dospel k záveru, že je potrebné návrh zamietnuť.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a rozhodol o nariadení predbežného opatrenia. Uviedol, že napadnuté uznesenie súdu pokladá za nezákonné a neodvolané (zrejme mal na mysli neodôvodnené). Navrhovateľ jednoznačne tým, že priložil doklad nadobudnutie bytu odporcom po uzatvorení pôžičky,

preukázal nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Nadobudnutím vlastníckeho práva k novej nehnuteľnosti zmenšil svoj majetok, pretože vynaložil finančné prostriedky, ktoré mohol vrátiť navrhovateľovi. Tieto skutočnosti preukazujú nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Žiadal, aby odvolací súd pri rozhodovaní prihliadal na čl. 46 Ústavy SR.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je nedôvodné a preto je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. z týchto dôvodov:

Z obsahu spisu súdu prvého stupňa vyplýva, že návrhom doručeným na súd prvého stupňa dňa 23.08.2013 sa navrhovateľ domáha vydania predbežného opatrenia proti odporcovi, ktorým by súd zakázal odporcovi predať, scudziť a zaťažiť, prenajať a inak využívať nehnuteľnosti zapísané na LV č. 2506, Správa katastra Partizánske, k.ú. Partizánske a to konkrétne byt č. 1 na to skutkovom základe, že navrhovateľ ako veriteľ uzatvoril s odporcom ako dlžníkom zmluvu o pôžičke na sumu 9.000,- eur so splatnosťou do 25.04.2013 a zároveň zmluvu o pôžičke dňa 10.03.2013 na sumu 2.100,- eur so splatnosťou do 02.04.2013. Odporca do dnešného zostal k platbe nečinný napriek viacerých ústnym a telefonickým výzvam a na zaplatenie nereagoval.

Preto uviedol, že sa domáha predbežnej ochrany formou predbežného opatrenia, pretože je tu bezprostredne hroziaca ujma spočívajúca z obavy zo zmarenia prípadného výkonu rozhodnutia. Táto skutočnosť vyplýva z okolností, že odporca vôbec nereaguje na výzvy, zostal nečinný vo vzťahu k plneniu si svojej povinnosti a napriek tomu si zakúpil na základe kúpnej zmluvy tieto nehnuteľnosti, pričom titul je zapísaný na LV č. 2506 pod vkladom V 762/13.

Podľa § 76 ods. 1 písm. e/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami.

V prejednávanej veci bol v celom rozsahu správny postup súdu prvého stupňa, ktorý návrh ako nedôvodný zamietol, pretože z obsahu spisu, ani zo samotného návrhu nevyplýva, že by odporca nejakým spôsobom podnikal kroky k odpredaju spornej nehnuteľnosti alebo disponovania so spornou nehnuteľnosťou. Odporca je zapísaný ako vlastník tejto nehnuteľnosti s tým, že ako správne uzatvoril súd prvého stupňa a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v celom rozsahu stotožňuje, zakúpením nehnuteľnosti nedošlo k zmenšeniu majetku na strane odporcu a prípadnému ohrozeniu uspokojenia nároku navrhovateľa s tým, že takéto konanie má naopak za následok, že odporca svoj majetok rozšíril, resp. zveľadil (zhodnotil).

Pokiaľ teda ide o obavu z ohrozenia je nesporné, že ten, kto sa domáha vydania predbežného opatrenia v tomto prípade je to navrhovateľ, musí tvrdiť a osvedčiť, že konaním odporcu môže dôjsť k zmareniu, sťaženiu alebo znemožneniu, prípadného výkonu súdneho rozhodnutia v danej veci. Ohrozenie pritom môže spočívať nielen v zmenšení majetku, kvantitatívna zmena, ale aj k zmene formy majetku kvalitatívna zmena. Kvalitatívna zmena môže spôsobiť zúženie rozsahu spôsobov prípadnej exekúcie. Odvolací súd však zhodne so súdom prvého stupňa preskúmaním veci dospel k záveru, že z obsahu spisu takéto skutočnosti nevyplývajú, t.z. že z obsahu spisu nevyplýva, že by konanie odporcu smerovalo k ohrozeniu prípadného súdneho výkonu rozhodnutia.

Preto dospel odvolací súd k záveru, že aj v náväznosti na čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, kedy je nútené obmedzenie vlastníckeho práva možné iba v nevyhnutnej miere, pričom touto ústavou zaručené právo treba rešpektovať aj pri nariaďovaní predbežného opatrenia, pričom predpokladom pre jeho nariadenie má byť nielen osvedčenie nároku, ktorému má byť poskytnutá dočasná ochrana, ale aj osvedčenie obavy z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, je potrebné rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.